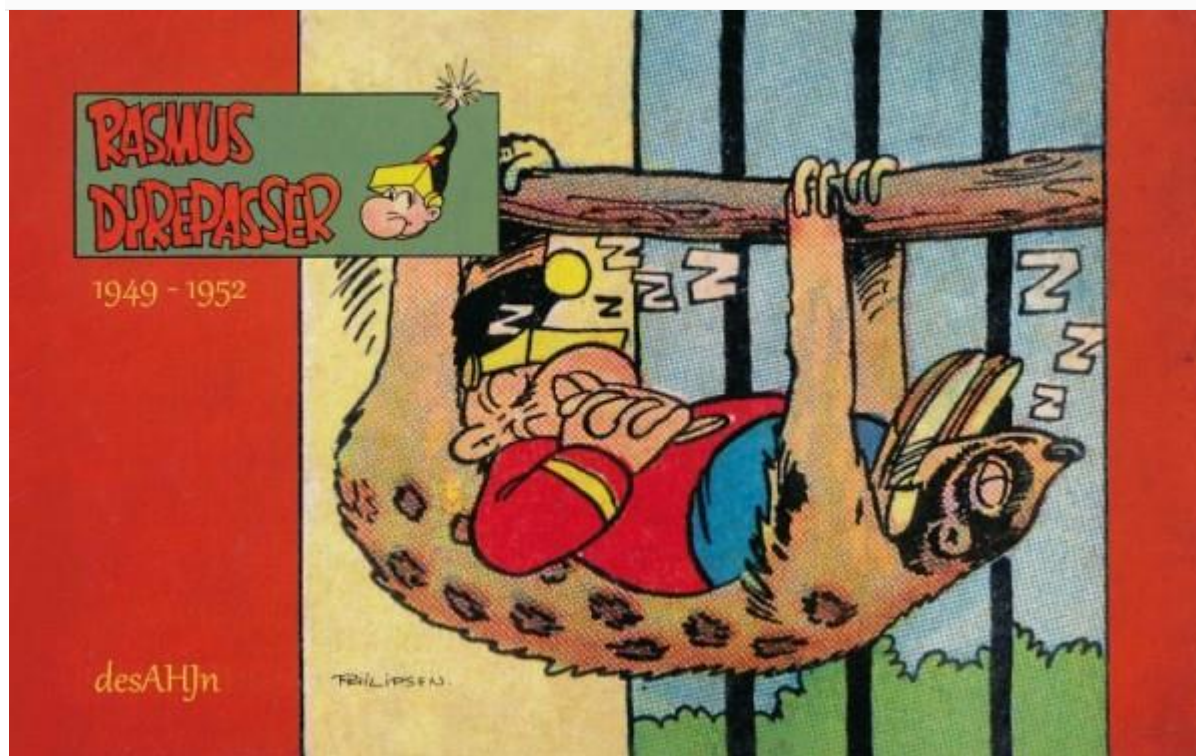

RASMUS DYREPASSER 1949-1952

Der er langt mellem snapsene! Et gammelt mundheld, som giver udtryk for det fænomen, at der er for langt mellem de store begejstringer, med andre ord det sker sjældnere og sjældnere, man bliver rigtigt begejstret. Når det så sker, så kan begejstringen godt dykke såd'nt lidt, men hvad, så har man da haft det kick så længe. Disse indledende ord blot for at markere, at jeg er glad – rigtig glad!

Der skal ingen tvivl herske om, at da jeg så denne udgivelse, så var jeg begejstret. Det hidrører helt sikkert fra min store glæde over tegneren Holger Philipsens hovedværk Carl. Jeg har svært ved at være objektiv, da jeg er kæmpe fan af Carl, så er det sagt. Og når der nu ikke kommer mere af denne mesterlige serie, så kan mindre heldigvis gøre det, uden at det egentlig er så meget mindre, og det er alletiders, at Anders Hjørt Jørgensen, manden bag forlaget desAHJn, har bundet an med opgaven at opstøve, finpudse og udgive Philipsens serie Rasmus Dyrepasser i forlagets serie "Fra tegneseriearkivet". Her foreligger nr. 21, og på bagsiden er der fine oplysninger: "Holger Philipsen (1912-1993) er bedst kendt for sin dagstrip Carl nemli'!, som fra 1940 og de næste halvt hundrede år fremkaldte daglig latter hos tusindevis af danske avislæsere. Ved siden af Carl nemli'! tegnede han imidlertid andre humorserier. Blandt dem finder man pantomimestrip 'en Rasmus Dyrepasser, som blev til på Philipsens tegnebord fra 1949 indtil 1963. Først til Allers ugehæfte Kong Kylie og derefter til samme forlags Skipper Skræk.

Dette album indeholder samtlige strips fra tabloidhæftet Kong Kylie 1949-1952. Her demonstrerede Holger Philipsen, at han allerede dengang som en af de eneste danske tegneserieskabere havde sans for de ekspressive muligheder, som tegneseriemediet rummer."

Det er således en pantomimeserie, en stribe, hvor karaktererne ikke taler. Ind imellem er der lidt skilte og "bobler" med f.eks. det klassiske tændte stearinlys, når der fås en god idé. Der er i sagens natur ikke meget at læse, men der er masser af lune, humor og barokke indfald. En af H. Philipsens styrker er utvivlsomt hans ordekvilibrisme, som man kender den fra Carl. Det er der ikke meget af her i sagens natur, og så alligevel. Der er jo skilte i en Zoo. Og dyrene hedder noget, altså ikke navne, men arter: giraf, pungrotte, bæltedyr osv. Sådant en lille ting kan Philipsen få en del spas ud af. Der kommer ingen eksempler, men jeg kan da fortælle, at jeg sidder med et smil om munden ved tanken om nogle af dem.

Der er, indrømmet, "falde på halen" humor og gags, men det bliver aldrig plat og slet ikke lummert, selvom en enkelt stribe eller to nok ikke ville slippe igennem dagens krav til korrekthed og ønske om ikke at træde nogen over tæerne. Holger Philipsen er en mester i at skildre tempo i sine striber. Figurerne bliver trukket, trykket, drejet og vinklet, så man bliver helt forpustet med figurerne. Persongalleriet består af havens dyr og kunder, en stram overinspektør og så Rasmus selv. Det er imponerende, at serien har kunnet køre i næsten 14 år. Det skal dog så siges, at Philipsen godt kan finde på at genbruge sine gags, men det skal være ham tilgivet. Hvor Carl Jo, med sit svajer/budkontor miljø egentlig er meget dansk, så er Rasmus Dyrepasser måske mere "international", men alligevel er der et sammenfald både i stil og tone, og det er denne stil og tone med lune, humor, gakkede indfald og plastiske tegnestil, der tiltaler undertegnede.

Jeg ved ikke noget om den tekniske side af produktionen/fremstillingen af en udgivelse som den foreliggende baseret på baggrund af kopier fra gamle blade, men der er intet, der forstyrrer min kigge/læse oplevelse. Nogle steder kan den røde farve virke lidt "grynet", men ellers er det en indbydende, lys farvelægning på mat papir der taler til øjnene. Der er god balance i ruderne. Baggrunden er ofte noget busk, et træ, en bygning, og af og til er der puttet et dyr ind, der ser overrasket eller undrende til, som en lille kommentar til ruden. En sjov detalje, som er lidt vanskelig for mig at bedømme p. gr. a. rød/grøn farveblindhed (så jeg har fået lidt støtte af husets frue) er, at Rasmus' bukser i de første striber er grønne, ellers blå, og striberne på dyrepasseruniformens ærmer, er der også noget med. Det kan skyldes produktionsprocessen, eller at man ikke gik så meget op i det dengang. Rasmus skulle jo også lige falde til og finde sin form. Den og anden udvikling i serien er og bliver spændende at følge.

Hardcover udgivelsen indledes med 4 sider om Holger Philipsen og Rasmus Dyrepasser. På s. 50 er der yderligere lidt nørde-info vedr. en sribes figur, der dukker op på Kong Kylies forside, og til allersidst i bogen er der et eksempel på Philipsens formidable sprogsans – en side med Snøfte Smith/Klaus Kludder, som han oversatte/fordanskede og "dialekterede". Dette både for at demonstrere Holger Philipsens sproglige ekvilibrisme, og måske fordi det netop var Snøfte Smiths ændring i format, der gjorde dyrepasserens stribe nødvendig på Kong Kylies sider i første omgang.

Der er planlagt endnu to bind med Rasmus Dyrepasser: Rasmus Dyrepasser 1952-1955, med halvsiderne fra det ugentlige hæftet Kong Kylie – suppleret med hans tegneserie Nip & Nup – og så Rasmus Dyrepasser 1955-1963 med episoderne fra Skipper Skræk bladet. Jeg glæder mig til fortsættelsen af dette stykke danske tegneseriehistorie! Dette er mandelgaven jeg altid ville ha' ønsket mig. Jeg kvitterer med 6 jordnødder/sild/bananer/kaffe til elefanterne/pingviner, søløver, sælhunde/aberne/Rasmus og alle de andre dyr!

ANMELDT AF HENNING BRAUNSTEIN 2022-01-08

Rasmus Dyrepasser 1949-1952. (Fra tegneseriearkivet, 21)

72 sider, illustreret, farver.

1. udgave, hard cover.

Tegninger og "tekst": Holger Philipsen

Forlag: desAHJn.

Pris: 150,-kr.

Isbn: 978-87-94 044-09-7